

“Θεέ μου, συγχώρεσέ με, κατέκρινα τον Γέροντά μου”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ένθυμοῦμαι, ὅταν ζοῦσε ὁ Γέροντας Νικηφόρος, τὸν κατέκρινα σὲ κάτι. Πῆγα τὸ βράδυ νὰ κάνω προσευχή· βλέπω «ντουβάρι», δὲν μπορῶ νὰ προχωρήσω στὴν εὐχή... Κύριε Ἰησοῦ... Κύριε Ἰησοῦ... δὲν προχωράει! Κάπου ἔχω σφάλει, σκέπτομαι· κάπου ἔχω ἁμαρτήσῃ. Λοιπόν, τὴν προηγούμενη ἡμέρα: ποῦ πῆγα, τί μίλησα, τί ἔπραξα; Τὸ βρῆκα εἶχα κατακρίνει τὸν Γέροντά μου!

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἦταν Κυριακὴ καὶ ἔπρεπε νὰ λειτουργήσω. Τώρα τί νὰ κάνω; Προσευχή: «Θεέ μου, συγχώρεσε μέ, ποῦ κατέκρινα τὸν Γέροντά μου· ἔσφαλα· ζητῶ συγγνώμη». Τίποτε! «Καλά, γιὰ μένα δὲν ὑπάρχει συγχώρησις; Δὲν ὑπάρχει “εὐλόγησον”; » Τίποτε! «Μὰ ὁ Πέτρος, Κύριε, σ’ ἀρνήθηκε τρεῖς φορές, καὶ τὸν συγχώρεσες· ἐγὼ δὲν σ’ ἀρνήθηκα· κατέκρινα τὸν Γέροντά μου. Ἔ, τώρα βάζω κι ἐγὼ μετάνοια· μετανόησα ποῦ κατέκρινα καὶ ζητῶ συγχώρεση». Τίποτε!...

Ξαναπιάνω τὸ κομποσχοίνι· δὲν προχωρεῖ ἡ προσευχή! Ἄρχισα τὰ κλάματα· ἔβγαιναν τὰ δάκρυα ποτάμι. «Θεέ μου, Θεέ μου! δὲν ὑπάρχει γιὰ μένα “εὐλόγησον”; Ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῆς εὐσπλαχνίας εἶσαι· κι ἐμένα γιατί δὲν με συγχωρᾷς; Καὶ ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία, ὅταν μετανόησε, τὴ συγχώρησες· καὶ πολλοὺς

ἁμαρτωλούς, τοὺς συγχώρησες· καὶ νεομάρτυρες ποὺ εἶχαν γίνει Τοῦρκοι, τοὺς συγχώρησες καὶ τοὺς ἐλέησες. Γιὰ μένα δὲν ὑπάρχει ἔλεος, δὲν ὑπάρχει συγχώρησις;»

Τρεῖς ὥρες πέρασαν ἔτσι· ἔκανα ὅλη τὴν ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μὲ δάκρυα. Εἰς τὸ τέλος βλέπω μία εἰρήνη, μία γλυκύτητα, μία χαρὰ μέσα μου. Ἄρχισε νὰ λέγεται ἡ εὐχὴ τότε. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με... Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με...» Ἄ..., ἐντάξει· καὶ ἔτσι προχώρησα στὴ Λειτουργία.

Δὲν εἶναι λοιπὸν τόσον νὰ κατακρίνεις ἕναν ξένο, ὅσον νὰ κατακρίνεις τὸν Γέροντά σου! Ἀλλοίμονό σου! Κατακρίνεις τὸν ἴδιο τὸν Θεό, νὰ ποῦμε!

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ